

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
อำเภอจาว จังหวัดลำปาง

คำนำ

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยประยุกต์ใช้ตามแนวทางของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission (COSO) อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามนัยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการบริหารจัดการความเสี่ยงอันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑
๑.๓ เป้าหมายของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒
๑.๔ ประโยชน์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒
๑.๕ มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒
๑.๖ นิยามความเสี่ยง	๓
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	
๑. ประวัติความเป็นมา	๔
๒. ประวัติการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล	๔
๓. อำนาจหน้าที่	๕
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง	๗
๕. ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๙
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๑. แนวทางการดำเนินงานและกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐
๒. องค์ประกอบคณะทำงานการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๒
บทที่ ๔ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๑. การระบุความเสี่ยง	๑๓
๒. การประเมินความเสี่ยง	๑๕
๓. การจัดการความเสี่ยง	๒๐
๔. การรายงานและติดตามผลการบริหารความเสี่ยง	๒๑
๕. การประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๑
๖. การทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๑
บทที่ ๕ แผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง	
๕.๑ แบบกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์ (แบบ บส.๑)	๒๒
๕.๒ แบบฟอร์มการวิเคราะห์ความเสี่ยง (แบบ บส.๒)	๒๓
๕.๓ แบบรายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	๒๕
ภาคผนวก	๒๖

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญในการกำกับดูแล ช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ความเสี่ยงเป็นความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น เป็นความไม่แน่นอนและอาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงคุณค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

ดังนั้น คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการบริหารจัดการความเสี่ยงอันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เพื่อให้ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ได้รับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และมีการปฏิบัติงานตามกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๓. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานทุกระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
๔. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
๕. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๓. เป้าหมาย

๑. ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
๒. ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
๓. สามารถนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่ได้รับผิดชอบ
๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน และกระบวนการปฏิบัติงานภายในองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านโป่ง ได้อย่างต่อเนื่อง
๕. ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
๖. การบริหารจัดการความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้บริหาร ตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน
๒. เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ
๓. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน เพื่อให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมถึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม การวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด
๔. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง

๕. มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลแก่ผู้มีส่วนได้เสียของหน่วยงานว่าหน่วยงานได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม
๒. ฝ่ายบริหารของหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กร อย่างน้อยประกอบด้วย การมอบหมายผู้รับผิดชอบเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง การกำหนดวัฒนธรรมของหน่วยงานของรัฐที่ส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการบริหารทรัพยากรบุคคล
๓. หน่วยงานของรัฐต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมถึงมีการสื่อสารการบริหารจัดการความเสี่ยงของวัตถุประสงค์ด้านต่างๆ ต่อบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
๔. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ

๕. การบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง

๖. หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้ง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๗. หน่วยงานของรัฐต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๘. หน่วยงานของรัฐต้องมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

๙. หน่วยงานของรัฐสามารถพิจารณานำเครื่องมือการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๖. นิยามความเสี่ยง

๖.๑ ความเสี่ยง

ความเสี่ยงหมายถึง ความเป็นไปได้ของทุกเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

๖.๒ การบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

๑. ประวัติความเป็นมา

ตำบลบ้านโป่ง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอางว ห่างออกไปประมาณ ๗ กิโลเมตร มีประวัติความเป็นมาอยู่ช้านานโดยมีเรื่องเล่าติดต่อกันมาเป็นนิทานพื้นบ้าน กล่าวคือในอดีตกาลนานมาแล้วบ้านโป่งยังไม่มีนามเรียกชื่อบ้านแต่อย่างใด และหมู่บ้านแห่งนี้มีแม่เฒ่าคนหนึ่งอาศัยอยู่ริมแม่น้ำโป่ง วันหนึ่งหลังจากที่นางได้ให้พระสวมนต์แล้ว ก็เข้านอนได้ฝันว่ามีปลาผา (ตะพาบน้ำ) ตัวหนึ่งว่ายน้ำขึ้นฝั่งข้างบ้านของนางและร้องบอกนางว่า “ แม่เฒ่าตัวข้านี้เป็นเทพดาอารักษ์อยู่กับภรรยาที่เป็น ลิงเผือกที่บ้านโป่ง ส่วนข้าอาศัยอยู่ที่วังผาจุขอให้นางบอกชาวบ้านว่า หากพบเราที่ใดขออย่าได้ทำร้ายเราเลยเพราะเราถูกสาปให้อยู่ในสภาพนี้อีกไม่กี่ปีเราก็จะพ้นคำสาปแล้ว ” ครั้นรุ่งเช้า ได้มีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งจับตะพาบน้ำได้บริเวณวังผาจุ นางแม่เฒ่าก็พยายามอ้อนวอนขอร้องไม่ให้ฆ่าตะพาบน้ำ ชาวบ้านก็ไม่เชื่อในเรื่องที่แม่เฒ่าเล่าให้ฟัง ในที่สุดชาวบ้านก็ได้ฆ่าตะพาบน้ำตัวนั้น แบ่งเนื้อกินเอาไปทำอาหารกินแกมพุตเยาะเย้ยนางแม่เฒ่าด้วยว่า สู้อย่าแบ่งเนื้อนางแม่เฒ่ามันกินนะ เพราะมันปากมาก ” ฝ่ายนางลิงเผือกก็รอเวลาการกลับมาของสามี (ตะพาบน้ำ) ซึ่งเคยมาเยี่ยมทุก ๆ ๗ วัน นางจึงออกติดตามยังบริเวณวังผาจุ และได้ทราบด้วยญาณของตนเองว่าสามีนางนั้นได้จากไปแล้ว โดยถูกชาวบ้านฆ่าตาย จึงออกไปตามบ้านทุกหลังคาเรือนโดยการสอดตมกระสวยตักกินน้ำว่าบ้านหลังใดบ้างที่กินเนื้อสามีของตนเอง และปรากฏว่าทุกบ้านมีกลิ่นตะพาบน้ำทุกหลังยกเว้นบ้านนางแม่เฒ่าใจบุญคนเดียวเท่านั้นนางลิงเผือกจึงไปที่บ้านนางแม่เฒ่าและร้องบอกนางว่า “ แม่เฒ่าเอ๋ยเจ้ากับข้าหัวอกเดียวกัน หากคืนนี้มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้นขอให้แม่เฒ่ารีบหนี อย่างานาเอาทรัพย์สินใด ๆ ติดตัวไปเลย พอตีลมพายุพัดแรงก็ให้นางรีบหนีวิ่งกึ่งมะพร้าวหน้าบ้านไว้ให้ติดเถิด ” ครั้นพอตีตกก็เกิดพายุใหญ่พัดกระหน่ำบ้านเรือนของคนทีกินเนื้อตะพาบน้ำ พังพินาศหมดสิ้นแม้แต่บ้านเรือนของนางแม่เฒ่าก็พังแต่นางได้หนีวิ่งกึ่งมะพร้าวไปตามคำที่ลิงเผือกบอกไว้ด้วยแรงพายุได้พัดพานางลอยข้ามไปตกยังดอยอีกแห่งหนึ่ง (ซึ่งต่อมาเรียกว่า ดอยแม่เฒ่า) และในดึกคืนนั้นหนุ่มพ่อกำลังพาชาวบ้านหวน ที่มาติดพันนางอยู่ได้มาเที่ยวหานางเห็นบ้านเรือนถูกพายุพัดพังทลายหมดสิ้น ก็เลยอาลัยรำไห้ถึงนางอย่างน่าสงสาร ขณะนั้นได้มีพญานาค (นาค) ลอยมาตามแรงลมและสายฝนเห็นหนุ่มร้องไห้ จึงร้องว่า “ สู้ได้ฆ่าลูกข้ากินไม่เกรงใจ ต่อไปจะสร้างบ้านเรือนอยู่ที่นี่ไม่ได้อีกแล้ว ” จึงพ่นพิษพญานาคทำให้เกิดแผ่นดินไหวบ้านเรือนที่เหลือยู่ได้จมลงสู่พื้นดินจนหมดสิ้น ขณะนั้นหนุ่มชาวบ้านหวนแลเห็นนางแม่เฒ่าคนรักลอยตามกระแสน้ำจึงว่ายน้ำเข้าไปช่วยนางขึ้นฝั่งพากันวิ่งหนีจนหมดแรง แผ่นดินก็ยิ่งถล่มตามมาติด ๆ แต่ก็ยังไม่สามารถออกจากบริเวณหมู่บ้านได้ นางจึงหวนคิดถึงคำบอกเล่าของลิงเผือก นางได้ถอดแหวนโยนทิ้งไปพอแหวนตกลงดินก็ถล่มกลายเป็นหนองน้ำกว้างใหญ่(ปัจจุบันเรียกว่าหนองแหวน ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปในบึงบัว) เมื่อไม่มีของติดตัวแล้วแผ่นดินถล่มก็ยุติลงกล้ำถึงบริเวณที่ถล่มกลายเป็นโป่งดินที่กว้างใหญ่ชาวบ้านจึงตั้งชื่อว่า “บ้านโป่ง” ต่อมาได้เป็นตำบล โดยกำนันคนแรกได้แก่ เจ้าน้อยแสนเมืองชัย

๒. ประวัติการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตั้งอยู่ เลขที่ ๑๑๘ หมู่ ๓ ตำบลบ้านโป่ง อำเภอางว จังหวัดลำปาง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในมาตรา ๔๐ ว่า “สภาตำบลที่มีรายได้ ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลที่ได้มีประกาศของ กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลให้ทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในประกาศด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น”

เขตการปกครอง มีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
ทั้งหมด ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านสบเอิม
หมู่ที่ ๒	บ้านใหม่
หมู่ที่ ๓	บ้านสบพลึง
หมู่ที่ ๔	บ้านโป่ง
หมู่ที่ ๕	บ้านเป้ายะ
หมู่ที่ ๖	บ้านเหล่า
หมู่ที่ ๗	บ้านหาดเขียว
หมู่ที่ ๘	บ้านต้นมื่น
หมู่ที่ ๙	บ้านโป่งพัฒนา
หมู่ที่ ๑๐	บ้านเป้ายะทอง
หมู่ที่ ๑๑	บ้านสันโค้งพัฒนา
หมู่ที่ ๑๒	บ้านโป่งแก้ว

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลหลวงใต้ อำเภองาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านหวด อำเภองาว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลแม่ตึบ อำเภองาว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านอ้อน อำเภองาว

การจัดตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก และได้รับการปรับขนาดจากองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. อำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง มีดังนี้

๓.๑ อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- ๑) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- ๒) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะ มูลฝอย และสิ่ง ปฏิกูล

- ๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- ๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
- ๗) คุ่มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีศักยภาพเพียงพออาจจัดทำกิจการดังต่อไปนี้ ตามมาตรา ๖๘ ดังนี้

- ๑) ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- ๒) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- ๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- ๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
- ๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- ๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- ๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ องค์การบริหารส่วนตำบล
- ๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- ๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- ๑๒) การท่องเที่ยว
- ๑๓) การผังเมือง

๓.๒ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ๒) การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- ๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- ๔) การสาธารณสุข โภค และการก่อสร้างอื่นๆ
- ๕) การสาธารณสุข
- ๖) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
- ๗) คุ่มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๙) การจัดการศึกษา

- ๑๐) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- ๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น
- ๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- ๑๓) การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ๑๔) การส่งเสริมกีฬา
- ๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๑๗) การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- ๒๐) การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
- ๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- ๒๒) การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
- ๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
- ๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒๕) การผังเมือง
- ๒๖) การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- ๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- ๒๘) การควบคุมอาคาร
- ๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
- ๓๑) กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๔.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรมุ่งพัฒนาท้องถิ่น นำพาประโยชน์สุขสู่ชุมชน”

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ยึดหลักการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน โดยกระบวนการประชาคม ให้มีการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคม “ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ” โดยยึดหลักประสานความร่วมมือจากกลุ่มองค์กรหลัก คือ กลุ่ม/องค์กร ประชาชน กรรมการหมู่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาคมอย่างมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการประชาคมกระตุ้นและระดมความคิดจากประชาชน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา และการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล คือ นิติธรรม คุณธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อ และความคุ้มค่า

๔.๒ ยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การก่อสร้าง การปรับปรุง การบำรุงรักษาถนน สะพานและการบำรุงสายทางอื่น
- ๒) การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓) การไฟฟ้าสาธารณะ
- ๔) การผังเมือง

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และการป้องกันการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
- ๒) การสนับสนุนการศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๓) การอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔) การป้องกัน การรักษา การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
- ๕) การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
- ๒) การส่งเสริมการใช้สินค้าท้องถิ่นและการตลาด
- ๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
- ๒) การพัฒนางาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน

๔.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ประเทศชาติจะได้รับการพัฒนาโดยรวมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในชาติ การพัฒนาในระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ โดยเฉพาะการพัฒนาในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ไม่เป็นการดำเนินการที่ต่างคนต่างคิด ต่างทำ แต่อย่างไรก็ดี ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความอิสระในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณแต่ควรคำนึงถึงบริบท และทิศทางการพัฒนาของคนทั้งชาติเป็นสำคัญด้วย

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศชาติ จะต้องอาศัยข้อมูลในการวิเคราะห์และจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสองระดับคือ ระดับที่ ๑ ข้อมูลจากบนลงล่าง (top down) คือเกิดความเชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง กรอบยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดลำปาง นโยบายของทางผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง นโยบายนายอำเภองาว นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ระดับที่ ๒ ข้อมูลจากล่างขึ้นบน (bottom up) โดยมีการเก็บข้อมูลจากแผนชุมชน ปัญหาความต้องการของประชาชนในการประชาคมท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ความเห็นจากคณะกรรมการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนา ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เป็นต้น ความเชื่อมโยงในภาพรวมของในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น คือการมุ่งสร้างสังคมแห่งความสุข เกิดความมั่นคง ยั่งยืน สมดุล ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. แนวทางการดำเนินงานและกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑.๑ แนวทางการดำเนินงาน ในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ดังนี้

- ๑) กำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
- ๒) ระบุความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองต่อความเสี่ยง
- ๓) จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๔) มีการสื่อสารแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบและนำไปปฏิบัติได้
- ๕) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง และทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๖) รายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้เกี่ยวข้อง
- ๗) ผลักดันให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง พัฒนากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

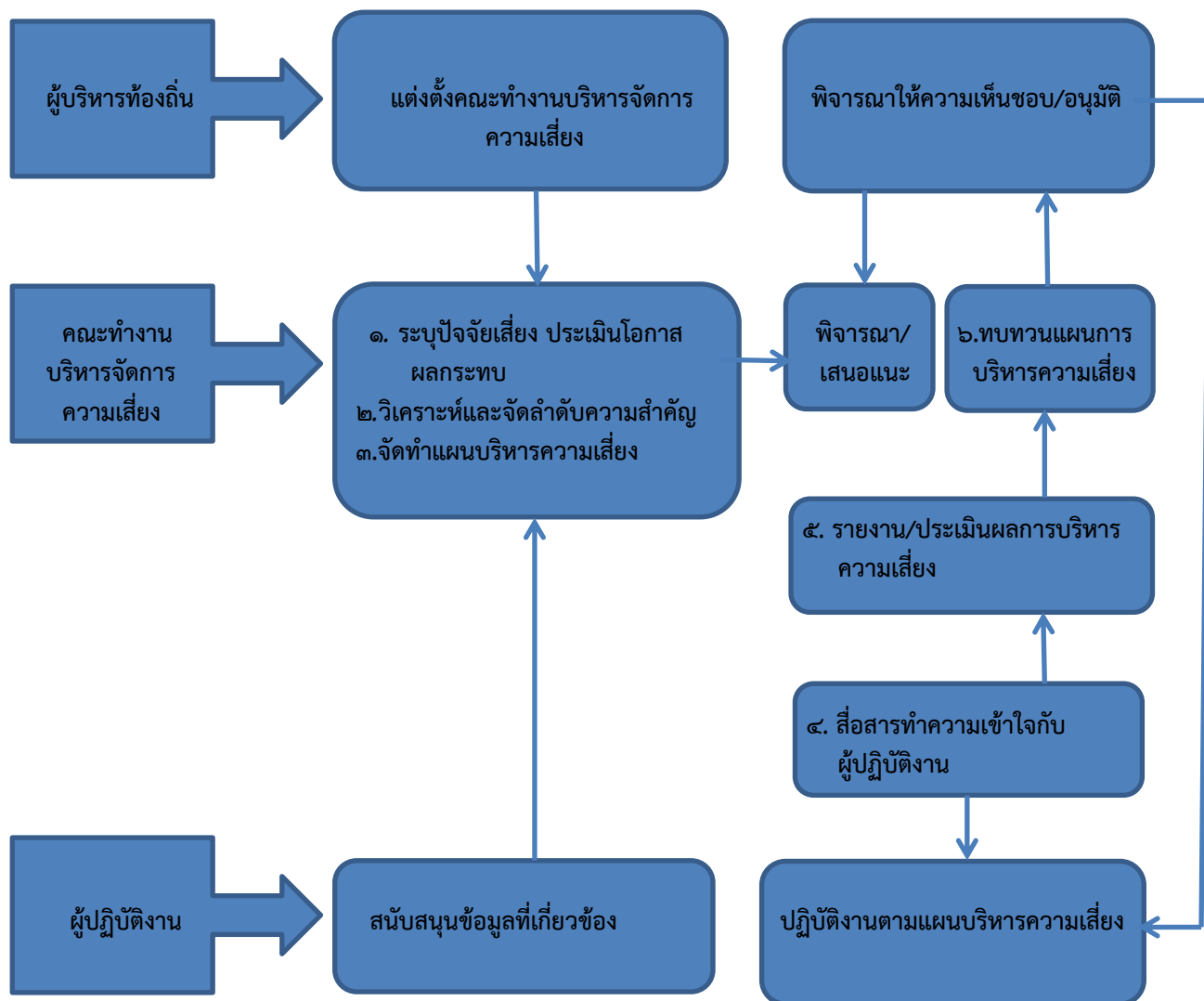
๑.๒ กลไกการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑) นายองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงและจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในหน่วยงาน กำหนดวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการบริหารทรัพยากรบุคคล และพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

๒) คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๓) ผู้ปฏิบัติงาน หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไป ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งทุกคน มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

กลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒. องค์ประกอบคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับหน่วยงานโดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	ประธานคณะกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการกองช่าง	คณะกรรมการ
๓) ผู้อำนวยการกองคลัง	คณะกรรมการ
๔) หัวหน้าสำนักปลัด	คณะกรรมการ
๕) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	คณะกรรมการ
๖) นักวิชาการตรวจสอบภายใน	เลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๓) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๔) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๕) หน้าที่อื่นๆ ที่กำหนดตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

บทที่ ๔ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และ จัดลำดับ ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมทั้งการจัดทำ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งมีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ๖ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ที่มีผลดี และผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร
๒. ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจาก การประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัย เกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม
๓. จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุม ความเสี่ยงนั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่า ในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะ ได้รับด้วย
๔. รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผน บริหารจัดการความเสี่ยง
๕. ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้ มั่นใจว่าหน่วยงานมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการ หรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยัง เหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง
๖. ทบทวนการบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางการบริหารจัดการ ความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

๑. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึง ความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของหน่วยงาน หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรมในการระบุปัจจัยเสี่ยง จะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาดความ เสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพย์สินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกัน รักษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง” การบริหารจัดการความเสี่ยง “ปัจจัยเสี่ยง” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

๑.๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

๑.๓ ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้เกิดไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ ๒ ด้าน ดังนี้

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยหน่วยงาน เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย คู่แข่ง เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยหน่วยงาน เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการ ความรู้ความสามารถของบุคลากรกระบวนการทำงาน ข้อมูลระบบสารสนเทศ เครื่องมืออุปกรณ์

๑.๔ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ๖ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสม หรือ ความเสี่ยงเกิดจากการนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง

๒) ความเสี่ยงด้านการเงิน เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง รวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น

๓) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพ

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นความเสี่ยงที่หน่วยงานไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

๕) ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยี เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากเทคโนโลยี

๖) ความเสี่ยงด้านความน่าเชื่อถือขององค์กร เป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ความเชื่อมั่น และความน่าเชื่อถือขององค์กร

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานที่จะทำให้บรรลุประสงค์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาดความเสียหาย และเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้นควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริงเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหามาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้ ทั้งนี้การระบุความเสี่ยง สามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น การสัมภาษณ์แบบสอบถาม เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ และระดับของความเสียหาย โดยคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและระดับความรุนแรงของผลกระทบไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก ดังนี้

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆกำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบายเชิงปริมาณ	คำอธิบายเชิงคุณภาพ
๕	สูงมาก	มากกว่า ๙ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกครั้ง
๔	สูง	๗ - ๘ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
๓	ปานกลาง	๕ - ๖ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดบ่อย
๒	น้อย	๓ - ๔ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดแต่นานๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	น้อยกว่า ๒ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดน้อยมาก

หลักเกณฑ์การให้คะแนนความรุนแรงของผลกระทบ

ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการเงิน กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ถูกลดโทษทางวินัยร้ายแรง
๔	สูง	ถูกลดโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๓	ปานกลาง	สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ไม่เหมาะสม
๒	น้อย	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๑	น้อยมาก	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง

ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการดำเนินงาน กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบายเชิงปริมาณ		
		ความล่าช้าของการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	ระยะเวลาการหยุดชะงักของระบบ
๕	สูงมาก	มากกว่า ๒๐ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย มากกว่า ๔๐ %	มากกว่า ๔๘ ชั่วโมง
๔	สูง	๑๖ - ๒๐ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย ๓๑ - ๔๐ %	๓๗ - ๔๘ ชั่วโมง
๓	ปานกลาง	๑๑ - ๑๕ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย ๒๑ - ๓๐ %	๒๕ - ๓๖ ชั่วโมง
๒	น้อย	๕ - ๑๐ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย ๑๑ - ๒๐ %	๑๓ - ๒๔ ชั่วโมง
๑	น้อยมาก	น้อยกว่า ๕ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย น้อยกว่า ๔๐ %	น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง

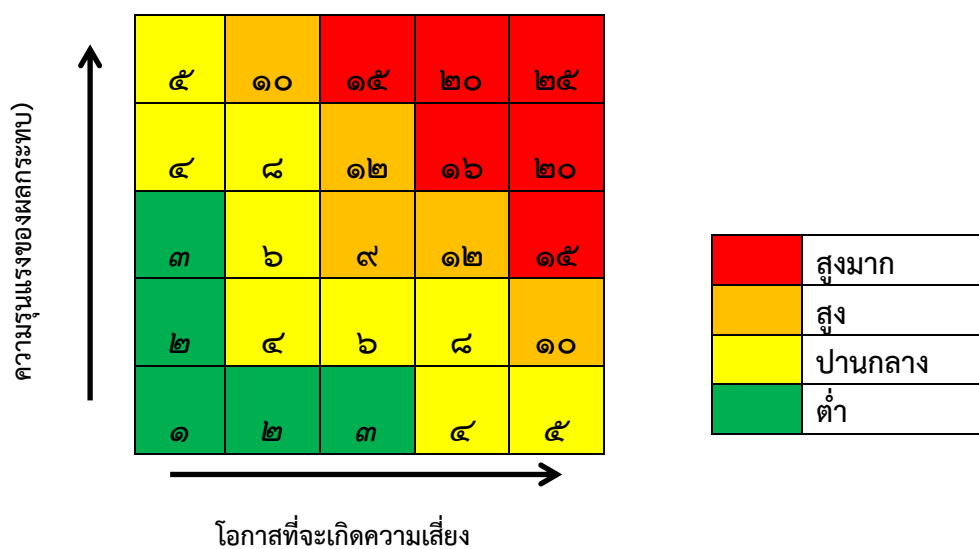
ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านภาพลักษณ์ กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย		
		ถูกฟ้องร้อง/ร้องเรียน	การนำเสนอข่าว	ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
๕	สูงมาก	คดีขึ้นสู่ศาลและตัดสินว่าผิด	ข่าวออกสื่อหลัก	ความพึงพอใจน้อยกว่า ๕๐ %
๔	สูง	คดีขึ้นสู่ศาล	ข่าวออกสื่อท้องถิ่น	ความพึงพอใจ ๕๑ - ๖๐ %
๓	ปานกลาง	ออกสื่อ	ข่าวในเขตพื้นที่	ความพึงพอใจ ๖๑ - ๗๐ %
๒	น้อย	ภายในองค์กร	ข่าวภายในองค์กร	ความพึงพอใจ ๗๑ - ๘๐ %
๑	น้อยมาก	ภายในส่วนงาน	ข่าวภายในส่วนงาน	ความพึงพอใจมากกว่า ๘๑ %

ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านบุคลากร กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	อันตรายถึงชีวิต
๔	สูง	บาดเจ็บต้องรักษาและรักษาไม่หาย
๓	ปานกลาง	บาดเจ็บต้องรักษาและรักษาหาย
๒	น้อย	บาดเจ็บเล็กน้อย/มีผลกระทบต่อสุขภาพ
๑	น้อยมาก	เดือดร้อน รำคาญ เสียเวลา/ไม่มีผลกระทบ

ส่วนระดับความเสี่ยง จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่าง โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบ ของความเสี่ยงต่อหน่วยงานว่าจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยให้กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ

๒.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสีย

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยงต่างๆและประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้ เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะ ช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอน ดำเนินการ ดังนี้

๑ พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ว่ามีโอกาส ความถี่ ที่จะเกิดนั้นมาก น้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒ พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามี ระดับความ รุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาโอกาส ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบ ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และ ผลกระทบของความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ X ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งจัดแบ่ง เป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยงแบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีความสำคัญ ต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้อง ดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง ยอมรับความเสี่ยงแต่ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยง ในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

๓) ระดับความเสี่ยงสูง ต้องมีแผนลด ความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ ยอมรับได้

๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก ต้องมีแผนลดความเสี่ยงและประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอน ความเสี่ยง

ความรุนแรงของผลกระทบ)	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
	๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐
	๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕
	๒	๒	๔	๖	๘	๑๐
	๑	๑	๒	๓	๔	๕
		๑	๒	๓	๔	๕
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง						

	สูงมาก
	สูง
	ปานกลาง
	ต่ำ

๒.๔ การจัดลำดับความเสี่ยง

การจัดลำดับความเสี่ยง จะจัดลำดับได้ก็ต่อเมื่อได้กำหนดเกณฑ์ประเมินความเสี่ยงจากการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยง โดยใช้ตารางจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยง เพื่อประเมินความเสี่ยงโดยรวมและกำหนดมาตรการควบคุมต่อไป

ตารางการจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยง

สีเขียว	ลำดับ	สีเหลือง	ลำดับ	สีส้ม	ลำดับ	สีแดง	ลำดับ
๑X๑	๑	๓X๑	๕	๔X๑	๑๐	๔X๔	๒๒
๒X๑	๒	๓X๒	๖	๔X๒	๑๑	๕X๔	๒๓
๑X๒	๓	๑X๓	๗	๑X๔	๑๒	๔X๕	๒๔
๒X๒	๔	๒X๓	๘	๒X๔	๑๓	๕X๕	๒๕
		๓X๓	๙	๔X๓	๑๔		
				๓X๔	๑๕		
				๕X๑	๑๖		
				๕X๒	๑๗		
				๕X๓	๑๘		
				๑X๕	๑๙		
				๒X๕	๒๐		
				๓X๕	๒๑		

แผนผังการจัดลำดับความเสี่ยง

ความรุนแรงของผลกระทบ)	๕	๑X๕ (๑๙)	๒X๕ (๒๐)	๓X๕ (๒๑)	๔X๕ (๒๔)	๕X๕ (๒๕)
	๔	๑X๔ (๑๒)	๒X๔ (๑๓)	๓X๔ (๑๕)	๔X๔ (๒๒)	๕X๔ (๒๓)
	๓	๑X๓ (๗)	๒X๓ (๘)	๓X๓ (๙)	๔X๓ (๑๔)	๕X๓ (๑๘)
	๒	๑X๒ (๓)	๒X๒ (๔)	๓X๒ (๖)	๔X๒ (๑๑)	๕X๒ (๑๗)
	๑	๑X๑ (๑)	๒X๑ (๒)	๓X๑ (๕)	๔X๑ (๑๐)	๕X๑ (๑๖)
		๑	๒	๓	๔	๕

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

คำอธิบายระดับความเสี่ยงในการบริหารความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง	ความรุนแรงของความเสี่ยง	แทนด้วยแถบสี	คำอธิบายการบริหารความเสี่ยง
สูงมาก	๒๒ – ๒๕ (สีแดง)		ระดับความเสี่ยงที่เกินระดับที่องค์กรยอมรับได้อย่างมาก ต้องบริหารความเสี่ยงเร่งด่วน
สูง	๑๐ – ๒๑ (สีส้ม)		ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕ – ๙ (สีเหลือง)		ระดับที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการเฝ้าระวัง อาจมีการปรับปรุงการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ต่ำ	๑ – ๔ (สีเขียว)		ระดับที่ยอมรับได้ ไม่ต้องบริหารความเสี่ยง

๓. การจัดการความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบแต่ทั้งนี้วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย ๔ แนวทางหลัก คือ

๑) การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

๒) การลดหรือควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหายโดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน และการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) การถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย ประกันทรัพย์สิน กับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

๔) การยอมรับ หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้ และไม่ดำเนินการใดๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

๕) ใช้มาตรการเฝ้าระวัง โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้งเตือน/การดำเนินการเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น

๖) การทำแผนฉุกเฉิน เป็นการระบุขั้นตอนเมื่อเกิดเหตุการณ์ความเสียหายขึ้น โดยระบุบุคคลและวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน

๗) การส่งเสริมหรือผลักดันเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับองค์กร

เมื่อเลือกวิธีการหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้จัดการความเสี่ยงแล้ว ต้องมีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง และสูงมาก นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และให้สามารถติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงนั้นได้ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนด มาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. การรายงานและติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

หลังจากจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการ รายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยมี เป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยงรวมทั้ง ติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง หรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบ รายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้กระบวนการสอบถามอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม หรืออาจอาจทำ Check List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะคือ

๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนดทุกสิ้นปี

๒) การติดตามผลในระหว่างการทำงาน เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำปี ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและหรือผู้กำกับดูแล เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยงานมีการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหา มาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้และ ให้หน่วยงานมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

๖. การทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุง และพัฒนาแผนงานในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่นๆ (ถ้ามี)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

แบบ บส.๑

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	งานก่อสร้าง	-	- เพื่อให้งานเกิด ประสิทธิภาพและเกิด ประโยชน์สูงสุด	- โครงการก่อสร้างที่มี การควบคุมงานที่มี ประสิทธิภาพถูกต้อง ตามแบบ - ปราศจากข้อ ร้องเรียน	- โครงการก่อสร้างที่ ถูกต้อง ครบถ้วน ตาม แบบแปลน
๐๐๒	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร	ด้านการจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐ	-	- เพื่อให้การจัดหาพัสดุ มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ครบถ้วน มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบ ขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง ได้ ทุกขั้นตอน	- ผลการติดตามการ ดำเนินการด้านการจัดซื้อ จัดจ้างและเอกสาร ประกอบ เช่นการเปิดเผย ข้อมูลในเว็บไซต์ของ หน่วยงานมีการสรุปผล การจัดซื้อจัดจ้างใน ทุกๆเดือน	- การจัดซื้อจัดจ้าง มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ครบถ้วน มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน

ลายมือชื่อ.....

(นายนิพนธ์พล แก้วปัญญา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

วันที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๖๘

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

แบบ บส.๒

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๑	งานก่อสร้าง	- เพื่อให้งานเกิด ประสิทธิภาพและ เกิดประโยชน์สูงสุด	กองช่าง	- เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ งานก่อสร้าง	- ความเสี่ยง ด้านการ ดำเนินงาน - ความเสี่ยง ด้านการ ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ - ความเสี่ยง ด้านความ น่าเชื่อถือ	๔	๓	๑๒	- ลดโอกาสของ ความเสี่ยง

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๒	ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุ ภาครัฐ	- การปฏิบัติงานด้าน การจัดซื้อจัดจ้างได้ ทุกขั้นตอน	กองคลัง	- ความผิดพลาดในการ ปฏิบัติงานด้านพัสดุ - ดำเนินการล่าช้า เนื่องจากต้องรับผิดชอบ ปฏิบัติหน้าที่งานด้านอื่นที่ เกี่ยวข้อง	- การปฏิบัติงาน ด้านพัสดุ	๕	๔	๒๓	- แต่งตั้งให้มี เจ้าหน้าที่ รับผิดชอบงาน ด้านพัสดุ - จัดส่งเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานเข้า รับการอบรม เพื่อพัฒนา ศักยภาพการ เรียนรู้และการ ปฏิบัติงาน

ลายมือชื่อ.....

(นายนิพนธ์พล แก้วปัญญา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

วันที่..... 27 มี.ค. 2568

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
 รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

แบบ บส.๓

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๑	งานก่อสร้าง	- เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ งานก่อสร้าง	- การลดโอกาส ของความเสี่ยง	กองช่าง	- สนับสนุนให้บุคลากรที่มี ศักยภาพเรียบเรียงและ หนังสือสั่งการเสนอเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงาน - สรรหาบุคลากรตาม ตำแหน่งให้ครบตาม อัตรากำลัง	- โครงการ ก่อสร้างที่มี การควบคุม งานที่มี ประสิทธิ ภาพถูกต้อง ตามแบบ - ปราศจาก ข้อร้องเรียน	ตลอดปี งบประมาณ	- รายงานผล การดำเนินงาน เสนอหัวหน้า ส่วนราชการ และผู้บริหาร ทราบ

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๒	ด้านการจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐ	- ความผิดพลาดในการ ปฏิบัติงานด้านพัสดุ - การดำเนินการล่าช้า เนื่องจากผู้รับผิดชอบต้อง ปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่นที่ เกี่ยวข้อง	- ตรวจสอบ ความถูกต้องใน การปฏิบัติงาน ด้านพัสดุ - จัดให้มี ผู้รับผิดชอบงาน ด้านพัสดุโดยตาม มาตรฐานกำหนด ตำแหน่ง	กองคลัง	- มีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติงานรับผิดชอบ ตำแหน่งงานด้านพัสดุ - จัดส่งเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการ อบรมเพื่อพัฒนา ศักยภาพการเรียนรู้และ การปฏิบัติงาน	- การ เบิกจ่ายของ งบประมาณ เป็นไปตาม ขั้นตอนที่ ถูกต้อง	ตลอดปีงบประมาณ	- จัดทำรายงาน ผลการจัดซื้อจัด จ้างและการ บริหารพัสดุให้ผู้ บังคับบัญชา ทราบ - รายงานผล การตรวจสอบ จากหน่วย ตรวจสอบ

ลายมือชื่อ.....

(นายนิพนธ์พล แก้วปัญญา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

วันที่ 27 พ.ย. 2568